

Cenk Halindeyim Cihanla

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Ocak 2025

Solgun nidalar şehri içime saklandığım, azadesi yorgun düşlerimin yâd edilesi mısralar dizili dünümde ve önümde uzun çok uzun bir yol varmaya meylettiğim nice durak aşkın aksisinde şiirlerin yitiminde bir b/ ölü iki iken aşk erilesi rehabet hidayet öncesi hüznün ve mutlak sözcükler şehri akasya bahçem içimde bense şehrin ta kendisi iki yakam gelmezken bir araya varacağım o ulaşılmaz kıta ben Asya'yım sen ise Avrupa.

Soluklandığım bir köz.

İtibar edilesi elbet yürekte saklı öz.

Gönlün muradı ve uçuşan yıldı atları bense gem vuramadığım kadar sözcüklerime yalnızlığın kiblesinde şerh düşüyorum yarınlara.

Bilinmez bir iklimim.

Bilindik olan sadece iman gücü kat çıktığım merdivenler Rabbime dönük yüzüm kıyamdayım gün gece. Bilgiç bir sözcük demlenirken iç sesimde saklı o coşku:

Bildiklerimden öte bilinmez bir ısrarla ruhuma çöken karartılar ve işte tortusu ömrün çömdüğüm bulutlar çivi çakılası bir beden adeta şiirlerim bana siper.

Günüm gecem başım gözüm üstüne dünden sökün eden hatıralar andaki mevcudiyetim yarınlara meylettiğim dikilesi üç beş yara diktesi kalemin ve sürtük imgeler başımın tacı bazense unutkan mizacımla yeltendiğim en kibar duygu iken sevgi kibri yok saydığım insan nesli ve işte yanıldığım yaralandığım yarıladiğim ömrü yâd edilesi dünü nakşında sözcüklerin bazen bir şiire bazense nesre denk düşen maceralarım.

Kulvarımda tekim ne de olsa hüznün benim adım.

Sevdiğim kadar iteklendiğim tek bilendir Rabbim neyse muradım uçuşan saçlarım ve ruhumun duvağı gövdemin duvarları yüreğin isyanı bir içim suda boğulduğum yalnızlığın bozguna uğratan rüzgârıyım.

Cenk halindeyim cihanla.

Cebbarım ve tutuklu bu aşka.

Cılkı çıkmış olsa ne ki cihanın varsa yoksa can pazarı bense bir bulut bazen tükenen umut ve bekleyenim olmazken ufka dönük yüzüm Rabbime kavuşma arzum ile tek geçtiğim takatim sonlansa bile vazgeçmediğim.

Günü uyuttum.

Geceyim ben.

Aşkı unuttum.

Özlemim yoksunluğumla cenk eden.

Günah tohumu iken dününde saklı bir yara.

Günahı boynuna kimse düşmezken yakamdan ve işte şerh düştüğüm o kavuşamadığım yaka şehri İstanbul ile eşleşen hikayem şehre yazdığım nice şiir ve soluduğum hava sonlanmışken hayat iksirim. Yâdım.

Yârim.

Yarenim.

Yakut gözleri annemin.

Ve anne dualarında huzur bulduğum öfkeli bir ömrü dün de unuttuğum kaderimle iştiğal kederle hemhal misal bir b/ölü iki iken aşk savaş verdiğim onca cephe aşkın unuttuğu bir köşede kareköküm iken özlem köklediğim duygular ve ahvalim çoktan fırtına şehir ve şiirle boy ölçüşen ruhum ve kalemim ve kanaat ettiğim kadar huzurlu bahtiyar bir çiçeğim.

İnsan olmayı reddediyorum kimse kulp takan kuyruğuma takılı bir alay sihirli kelime yıldız kimliğimle düşkünlüğüm mehtaba ve çiçeklenen yüreğim bir batında sökün eden kırık dalım binlerce dikenim.

Gün mizaçlı bir aşk iken dilediğim ve bulduğum huzuru pay ettiğim tüm sevdiklerim.

Tutulan nutkum.

Kuram dışı bir teori.

Hipotezler serili yastık altım iken nice şiir nice hikâye ve işte tek ziynetim aşkla eşleşen kalemim ve gök gözlü annem.

Bir gün.

Bir gece.

Yitimse ömür sair bilmece.

Yonttuğum kalemim bilemediğim bilemediğim bilmezden gelenlerle de olmaz iken işim ve kendimi men ettiğim kin ve nefret aşkla açan bir çiçeğim şiarımda saklı gelecek.

Gögün müridi bir kıyam.

Yerin tasviri kelim

Neşreden gün tesellim.

Nesri ömrün dikilesi nice çiçek toprağa adımla müsemma bir şiir dilerken ilham meleşimden şerh düşülesi bir ütopya olsa bile mutluluk dilemması sözcüklerin kan çanağı imgelerin tutukluk yaptığı kadar kalemin namlusunda elim ve namusum üstüne yemin ettiğim yaza yaza s/özlendiğim duygular ve düşler ve hayaller peçemden sökün eden sözcükler.

Perçemiyim aşkın.

Pervanesi her daim evrenin.

Aşkla kıyılan içimde aşikâr kıyamazken sevdiklerime.

Bir günü daha tehir edip bodoslama sevdiğim.

En derin en ulvi duygu iken şahitliğinde meleklerin saf tuttuğum aşk dolu kıblem başım nasıl da kıldan ince Allah katına uzanmakla eş değer sevginin neşrinde uçuşan ruhumla saf tuttuğum kabrimle yaşamla ölüm arasında Araf'ta bir yerdeyim kalemim ne zamanki tutukluk yapsa üzerinde sektiğim o mayın tarlası ve ilhamın esintisinde eşleştiğim huzur ve hüznle taşarken bedenimden t/aşkın sözcükleri ile demlendiğim değil de asla yalan.